

TÖRTÉNET

Kezdetben Ég, Föld.
A Föld puszta, üres,
mélysötét.
Lelked a vizek fölött.
Szóltál: fényt!
Lett fény.
És napvilág és éjsötét.
És reggel lett, és este lett.
Újra szóltál: egek!
Lett ég.
És napvilág és éjsötét.
És reggel lett, és este lett.
Kiáltottad: szárazföld!
Víz mosta a partokat.
Utat vájtak lábak
fűbe nesztelen,
takart testeket éj leple,
napok jöttek-mentek,
zegzugos lett
tér s idő.

Fülkagylóban a tenger,
de visszhang válaszol.
Állj, ki vagy?
Sehol senki.
Mégis közelebb van,
mint a levegő.
Hozzá beszélsz magadban.
És lett szó.
És napvilág és éjsötét.
És reggel lett, és este lett.
Nem jó neked egyedül.

És este lett,
és aludt a tér,
és aludt az idő;
a tenger mélyen szuszogott.
Szemtanúk nélkül
lettél te, és lettél én,
és így lettünk mi
te meg én.